AFACAN

ilünçlü Çocukgazetesi

No. 4 Genel yazı işlerine bakan M. FARUK

KURUŞ 5

Bu sayıda neler var
BAŞ BAŞA
ŞEN SÖZLER, KARİKATÜRLER
Büyük Romanlar
HİNT İLLERİNDE
Deniz kurdu
DELİ BAYRAM
ÇİZGİLER, ÖTKÜNÇLER
ŞARLO, AFACAN YOLCU, PİRE NURİ

Yedigünde Bir BAŞBAŞA

Sevgili Afacan sağdıçlar:

Ülkü Basım Evi
İSTANBUL - CAĞAL OĞLU No 40

Bugün yine elime yazgacımı aldığım çağda eski bir Ozanımız gibi ben de:

Sizi, ey bilmediğim, görmediğim sağdıçlar diyor, duruyorum. Öyle ya, haydi diyelim ki birinizi, onunuzu tanıyorum. Ancak on bininizi şu küçücük beynimin içine nasıl sığdıracağım?. Yalnız, hepinizin yürek çarpıntınızı içimde duyuyor, sanki hepinizle ayrı ayrı konuşuyormuşum gibi gönlüm kıvançlanıyor.

Dün bir sağdıçtan aldığım bir bitik bu kıvancım büsbütün arttı. Hele bir önceki sayıda (R) ile başlıyan öz Türkçe ad istemiştim ya.. Buna kimse karşılık verip te beşer lirayı alamadı. Çünkü Türkçede (R)le başlıyan on değil ya bir tane bile ad yoktu. Soy adlarından birkaçını yeni yeni bulu oruz.

Bakınız öğrencik M. Turhan Tan bana ne yazıyor:

MEKTUP

Bay Afacan,

Afacanın son sayısında bir değiş gördüm. (R)le başlıyan beş öz ad ve beş genel ad bulana bin okkay ve para vereceğim diye söylüyorsun. Ben de bu değişe karşı şöyle diyorum: Beş değil (R) le başlar bir ad ortaya koyun. Ben de size yirmi bin ohkay vereceğim.

Öz Türkçede (R) le başlar söz yoktur. Bundan ötürü Türkler yabancılardan aldıkları (R) le başlar sözlerin başını değiştirirlerdi ve söz gelişi Rum yerine Urum, Rus yerine Urus derlerdi.

Nasıl Bay Afacanım, bizi aldatmak ister misin? Bir daha yanıltmaçlar yapma. Selamlar sunarım.

Moda 8 inci Okul s. 5 no. 1
M. Turhan Tan

Peki şeker kardeşciğim, bir daha sizi hiç yanıltmam. Ancak gönlümde afacanlık var işte. Kendinin çok düşünüşlü olduğuna inanıyorsan şu aşağıdaki zor soruşları oku bakalım, ters yazıları okumadan istediğimiz karşılığı verirsen bab yiğitlik sende kalır. Yok veremezsen 20,000 ohkayımı çarçabuk bana göndermeni beklerim.

Bütün sağdıçlarımın gözlerinden öperim.

Sizin
AFACAN

Bu sayıda kullandığımız öz Türkçe kelimeler

" İç yazılarımızda anlamadığınız öz Türkçe sözleri burada bulabilirsiniz. Bunları çarçabuk belleyin, okulda, evde bildiklerinize belletin ,,

Öztürkçe	*Anlamı*
Yazgeç	Kalem
Sağdıç	Ardadaş
Kıvançlanmak	Sevinmek
Bitik	Mektup
Öğrencik	Talebe
Ohkay	Aferin
Okul	Mektep
Us	Akıl
Soruş	Sual
Kuşku	Şüphe
Alan	Avlu, meydan
Açarı	Muallim
Okutur	"
Angu	Aksiseda
Pusat	Silâh
Yön	Taraf
İm	İşaret
Bakanak	Manzara
Kezlemek	Nişan almak
Tutsak	Esir
Gezginci	Seyyah
Kamu	Herkes
Anlam	Mana
Kurun	Asır
Duş	Rüya
Ozan	Şair

ZOR SORGULAR

1 — İki gün birbiri arkasınca neden zağmur yağmaz.

(Araya bir gece girer de ondan)

2 — Ondan on çıkarılırsa on kalır mı ?

(Kalır, insan eldivenlerini elinden çıkarınca on parmak çıkar on parmak kalır!.)

3 — Kalbur içinde su taşınır mı ?.

(Donunca taşınır, çünkü buz olur.)

4 — Bir ahırda üç eşek var, bunların içinde en akıllısı hangisidir?

(En küçüğü ; Çünkü ötekiler daha büyük eşektirler.)

5 — Uluyan bir köpekten daha fazla kulakları uğuldayan ne vardır ?

(Uluyan iki köpek !)

6 — Yapan söylemez, alan bilmez, bilen almaz bu ne?

(Kalp para !)

7 — Tavşan diş ağrısını ne zaman duyar ?

(Köpek ısırınca !)

Avcı Bay Tekin Yaban Hayvanlar Arasında!..

— Gçeen sayıdn —

51 — Şimdi vurulan bir adamın sesi gelir gibi derin-
derine iniltiler geliyordu. Bay Tekin artık anlamıştı, ses Kolu'nun sesi idi. Çarçabuk çadıra koştu. Koca-n pusatını alarak sesin geldiği yöne doğru ilerlemeğe ladı. Kendi kendine: Bana kalırsa, Kolu İngiliz alça-ın pususuna oğramıştır, diye düşünüyordu. Ağaçlar sında şimdi hızlı adımlarının sesi angulanıyprdu.

5: — Bir ağaca tırmandı. Ne olur, ne olmaz aşağılık İngiliz avcusuna karşı tetik davranmak gerekti. Bir koca dala çıkınca durdu, uzakta Kolu'nun yerde yattığını gördü. "Ah, diye in'edi, işte adamım orada yere uzanmış yatıyor. Buradan iki yüz metre ya var, ya yok.. Çarçabuk onun yardımına koşmalıyım. Kim bilir başına neler geldi. „

53 — Ağaçtan atlayan Bay Tekin yıldırım gibi Ko'u'-n yanına koştu. pusatını ağaca dayadı, yere çömeldi. olu'nun başından tutarak kaldırdı, bır kurşun, bir bıçak rası aradı. Hiç bir yara yoktu. Peki, bu adam neye yılmıştı. Yüzünü, gözünü ovarak: "Kolu, Kolu, diye ıldamaya başladı, Kolu, bak ben geldim, Bay Tekin! alk yavrum.. „

54 — Kolu yavaş yavaş kendine geldi. Kalkındı, başını tutuyordu, anlat naya başladı: Telyazını şara götürüyordum. Birdenbire çalılıklar arasından karşıma yüzü kapalı bir adam çıktı. Başıma iki koca yumruk indirdi. Kendimden geçmiş, bayılmışım, sonrasını bılmiyorum. Dedi. Bay Tekin: "Paralarını da, telyazısını da çalmış o alçak adam..„ Dedi.

55 — İkisi de kalktılar. Genç avcu çadırın yanına gence bir de ne görsün, o Kolu'yu ararken İngiliz gelmiş, slanı da, kara kaplanı da çalmış, götürmüştü. Demek ki r kaç gez Bay Tekin'le çarpışması bunları almak içinmiş. imdi hangi canbazhaneye Bay Tekin bunları satacağını, lresini tel yazısından da öğrenmiş olacaktı. Onları şimdi apura binmeden yakalamak gerekti.

56 — Bu sırada İngiliz Robenson sakalını kesmiş, kılığını değiştirmişti. Yeğenini yanına almış, çaldığı aslanla, kaplanla kıyıya gelmişti. Onları vapura bindiriyordu. Yeğeni: «Amca, amca diyordu. Bu hırsızlamayı yapmıyacaksınız. Baytekin on aydanberidir bunları tutmak için çalışıyordu» Robenson yeğenine kızmış «Haydi, kamarana git, çok söyleme» diye haykırmıştı.

57 — Artık indirip bindirme bitmiş, vapur yollanmış-. Malezyadan şarka, Şimali Amerikada San Fransiskoya oğru başını çevirmişti. O sırada Baytekinle Kolu yetişler. Ne yazık ki gemi yol almıtış. Bunu gören Baytekin orada duran bir kayıkçıya «Sana bir kese altın vereceğim, beni şu vapura çabucak ilet» dedi. Kolu pusatını eline almış, Baytekinin arkasında duruyordu.

— Daha var —

BÜYÜK YOLCULUK, 1001 OLANBİTEN ÖTKÜNCÜ

Birinci Parça

YAZAN:
Sezai Attilâ

Binbir büyücülüğün kaynağı olan Hint İllerinin iç yüzünü sayıp döken bir ötkünçtür. Bilgi, urunç kaynağıdır.

Alp:

— Doğan! dedi, Tippo ile anlaşacak mıyız?.

— Şimdilik evet, çünki burada uzun boylu saklanamayız. Çi - Li - Çank ın çonkları haftalarca, belki de aylarca limanda kalacaklardır.

Ertesi Gün sabah olunca Tippo, akşamdan kalan yemek artıklarını bizim gençlere kahvaltı olarak verdi.

— Büyük kayığımızı körfezde gizli bir yere saklamıştık. Bizimle Bombaya gelmek isterseniz kayığımıza binebilirsiniz! Dedi.

Doğan başını sallıyarak:

— Şare gelemeyiz, Dedi.

— Polisten mi korkuyorsunuz?! Bir dakika içinde ikinizi de bir Hintli biçimine sokmak, benim için işten bile değildir. Naga kabilesinin rengi tıpkı akların rengine benzer. Sizi şimdi Naga kabilesinden bir Hintli biçimine soksam, sizden artık kimse kuşkulanmaz.

Tippo bunlnları söyledikten sonra eşya denklerinin arasından Bambu kamışından yapılmış uzunca bir Boru ile bir de resim fırçası çıkardı: Ve

— Ustalığımı şöyle bir denemek istemez misiniz? Çocuklar? Burada, adada yapayalnız ne yapacaksınız? Bir gün gelir, polis sizi bu adada yakalar. Kamu arasında hem gezginci, hem de sanatkâr olarak dolaşmak burada kayaların içinde kalmaktan daha iyi değil mi?

Tipponun bu son sözleri iki Türk gencini adam akıllı yumuşatmıştı. Doğan.

— Haydi bir dene de şu ustalığını görelim! Dedi.

Tippo işe başladı. Fırça genç ve güzel denizcinin yüzünde ve boynunda bir aşağı bir yukarı dolaştı. Kaşlarının üstünde iki tane yuvarlak çizildi. Marti kanadını andıran bu kaşlar tam orta yerde burun hizasında birbirlerile birleşiyor, yüze başka türlü bir anam veriyorlardı. Daha birçok çizgilerle yüz büsbütün değişti. Tippo başındaki sarığın arasından bir ayna çıkartarak Doğana uzattı:

— Bak bakalım bir gez, dedi, kendi yüzünü kendin tanıyabilecek misin?

— Doğan özenli özenli baktıktan sonra :

— Gerçekten tanınmaz olmuşum! Beni böyle görseydin tanıyabilir mıydin Alp ? Diye sordu.

— Tanıyamazdım! Bu, çok güzel birşey!

— İyi öyle ise, Bombay şarını, Naga kabilesinden iki adammışız gibi görmeğe gideceğiz, demektir.

Tippo ikisini de boyadıktan sonra:

— Heydin bakalım kalkın! Dedi.

Doğan :

— Fil sürücüsü Hâdi, nerede göremiyorum? Diye sordu.

— O da bizimle buluşacaktır.!!

Tipponun verdiği bu karşılık söz kısaysa da, Doğan daha çok birşey soramadı! Kalktılar. Tippo körfeze giden en kısa yolu tutturdu. Çok büyük, güzel bir yelkenli olan, ayrıca da güzel bir kamarası bulunan kayık bu körfezdeydi, oyuncu kızlar kamaraya yerleşti. Ötekiler hep beraberce güvertede kaldılar.

Tippo dümen kullanıyor, kalın mavi dalgaların üstünde bir Marti gibi sekerek kıyıya doğru yol alıyorlardı.

Bütün yol boyunca iki Türk çocuğunu bir dakika olsun gözden kaçırmadı. Kendi kendine hep onlarla uğraştı. Tam rıhtım merdivenine yaklaştıkları sırada ikisine de:

— Dikkat edin! Unutmayın! Dedi. Göreceğiniz şeylere öyle dalgın dalgın, ağzı açık bakmayın gördüklerinizi sanki eskiden de biliyormuşsunuz gibi gözden geçirin..

Kayıktakilerden önce yolaçıkmış olan fil sürücüsü Hâdi, rıhtıhtımda bunları karşıladı. Gizlice Tippo ya çok sevindirici bir müjde verdi.

Oyuncu kızlara çabucak dört çevresi perdelerle kapalı tahtırıvanlara bindirdi, şarın yolunu tuttular. Tippo çabuk davranıyor :

— Çabuk, çabuk! diyordu, Bizim kompanya görününce oyun başlıyacak, çabuk !

Dolambaçlı dar sokaklarda birçok adamlar, çocuklar yol üstüne çıkıyorlar, ağızdan ağıza bir ses yayılıyordu:

— Tippo geliyor! Tippo ile filci Hâdi geliyor! Artık ihtiyar Cumboyu göreceğiz.

Herkes her yönden:

— Cumbo!! Cumbo! Diye haykırıyordu. Hâdi bu ismi duydukça sevincinden ağzı kulaklarına varıyordu. Bir avlu kapısından giren Hâdi arkadaki bir evin önünde durdu. Burası bir ahırdı. Kendisini boru sesi gibi tuhaf, güzel bir ses karşıladı. Hadi :

— Cumbo! Diye seslendi.

Kapı açıldı, dışarıya bir zenci çıktı. Bunun ardından havada birşeyler arıyormuş gibi alımlı salımlı sallananan bir fil hortumu göründü. Arkasından fil hazretleri boyunu gösterdi. Hâdi elinin tersile filini biraz okşadı, ona sevdiği şeylerden bir parça vardi.

Şimdi renk renk uçuşan bir sahne başlamıştı. Çinli, Hintli bir takım büyücüler göz bağcılık yapacakları aletleri sağdan, soldan meydana çıkartıyorlar, herkes boyanıyor, anıklanıyor, birbirine çıngırak, boru dağıtıyorlar, nargileler hazırlanıyor, oyncu kızlar çeşit çeşit renklerle süslü olan elbiselerini giyini-

Tippo :

— Çocuklar, ikinizi birden Hintli biçimine sokmak benim için işten bile değildir. Dedi. İşe başladı. Alpı bir küçük Hintliye benzetti, Doğanın yüzünde boyalı fırçayı bir aşağı bir yukarı dolaştırdı.

orlardı. Fil sürücüsü Hâdi filini ortıya akarıyor, filin takımlarını takarak o da evgilisini süslemeğe uğraşıyordu. Zenler kırmızı, altın renklerle süslenmiş oltuğu getirerek filin sırtına yüklediler. Koltuk adam akıllı yerine oturduktan onra renk renk çiçekler, tüyler, ipeklerle süslenmiş oyuncu kızlar file yakaştılar, Hadi bunları filin sırtındaki oltuğa yerleştirdi. Kendisi de filin iki ulağının arasına bir koltukta oturmuş ibi güzelce kurnldu.

Tippo Elindeki bir tahta düdüğü öttürerek oyuna başlama imini verdi. Sora da bir baş kumandan kurumile:

— Muzik! Çabuk olun, muzik diyorum size çocuklar! Diye bir de kumande kumanda verdi. Hintli çocuklar büyük bir görültü ile çıngırakları sallamağa başladılar, bunlardan birisi armonik gibi bir şey çalıyordu. Bizim iki Türk delikanlısıda var güçlerile tırampetlerini pataklayıp duruyorlardı. Tippo'nun muzik!! dediği bu gürültü, taşları kökünden sökebilecek bir gürültü, bir muzikti.

Böylece hepsi harekete başladı, bir çok dar, geniş sokaklardan geçerek bir alana vardılar. Bu alanda iğne atsan yere düşmiyecek kadar bir kalabalık vardı amma oyun yapılacak yeri tamamile boş bırakmak saygılığını da göstermişlerdi.

Katarın çevresinde ise aklın alamıyacağı bir kalabalık beraber yürüyordu. Tippo iki zencinin ortasında, ağzında tahta düdüğü olduğu halde alımlı salımlı yürüyordu. Zencilerin başındaki sepetlerin içinde yılanlar vardı. Alanda durdular. Tippo sepetleri alarak yere koydu, kendisi de ortalarında durdu. düdüğünü ağzına iyice yerleştirdi. Öttürdü birdenbire keskin bir çığlık gibi bir ses çıktı. Bu düdük sesinin arkasından Hintli çocuklarla Doğan ve Alpın saz iakımından yükselen manasız çalgı geldi. Şimdi herkes ayaklarının burnuna basarak yükselmeğe, başlıyacak olan oyunlara göz atmıya çalışıyordu. Hiç kimse en ufak birşeyi bile gözden kaçırmak dileğinde değildi.

Hâdi de bu sırada, oyuncu kızları ayağa kaldırmıştı. Başlarında çiçeklerden çelenkler, üstlerinde çengi elbiseleri bulunan kızlar kırıta kırıta zıplıyor, bir elini sıkarak, yer değiştirerek oynayıp duruyordu.

Tippo sepetlerin üstündeki kırmızı örtüleri açmıştı. Şimdi yavaş, yaslı bir saz başladı. Önceleri sankim işidilmiyecek çeşitte hafif olan bu ses gittikçe yükseldi. Uzun haykırışlar gibi gitlikçe yükseldi, hava titriyor, ortalık çınlıyordu. Bu sırada sepetler de oynamağa başladı, soğuk yılan gövdeleri göründü.

Tippo çaldığı zurnayı bir tarafa atarak:

— Gel sevgilim, gel benin ton ton yavrucuğum.

Diye haykırdı. Yılanlar sanki Tippo nun böylece kendilerini çağırmasını bekliyorlarmış gibi sepetten çıkarak cücenin boynuna sarıldı, kıvranmıya başladılar.

Herkes nefesini kesmiş, bu soğuk bakanağa göz süzüyordü.

Tippo yine birşeyler söyledi, yılanlar vücudünden çözülerek sepetlerine döndüler.

Bu uyundan sonra Hentlilerin bağırışması, naraları göğü sardı. Naralar, naraları bastırıyardu, alana sağdan soldan gümüş, bakır paralar yağıyordu. Cüce büyük bir artist gibi bir taraftan halkı selâmlıyordu, bir taraftan da paraları tutuyordu.

Bu işler olurken kollarını göğsüne kavuşturmuş olarak duran Hadi birdenbire uykudan uyanmış gibi canlandı. Fil de olduğu yerde tepinmeğe başladı.

(Sonu var)

Ulu dağın ulu klavuzu

Küçük (Coşkun) Bursada (Uludağ) ın eteklerinde küçük bir köyde yaşıyordu. Babası daha kendisi kundakta iken ölmüştü. Yoksul bir kadın olan annesi de onu büyük sıkıntı, yokluklar içinde büyütmüştü. Coşkun şimdi on beş yaşına basmıştı. Yaşının küçük olmaşına göre annesine bakıyor, evi geçindirmeğe çalışıyordu.

Son günlerde (Uludağa) çok sporcular, gezginciler gelmeğe başladığından, açıkgöz Coşkun kazançlı bir iş bulmuştu. Kendisi sarp dağın pınarlarını, mağaralarını, uçurumlarını, geçitlerini pek iyi bildiğinden gelen sporculara, gezgincilere kılavuzluk ediyordu. Köyde daha başka bir kaç kılavuz vardı. Ancak gelenlerin çoğu köye gelir gelmez Coşkun'u arayıp bulurlar, onu kendilerine kılavuz yaparlardı. Coşkun'u böyle çok sevmeleri onun bütün gelenlere iyi bakmasından, bütün isteklerini yapmasından ileri geliyordu. Çocuğun bu inceliğini gören yolcular da geri dönünce (Uludağa) gidecek arkadaşlarına Coşkun'un adresini veriyorlardı.

Kış gelmiş, (Uludağın) çevresi, yolları kalın karlar ile örtülmüştü. Artık dağa yalnız (kayaklı) sporcular geliyordu. Gelenler azaldığından Coşkun'un da kazancı azalmıştı.

Bir sabah evinden sokağa çıkınca köyün alanında iki kayak sporcusu gördü. Bunlar yine köyde oturan Hasan dayı isminde gün görmüş bir kılavuzla konuşuyorlardı. Bu sporcuların giyim, kuşamlarına bakılınca çok zengin oldukları anlaşılıyordu. Yabancılardan uzun boylusu Hasan dayıya:

— Bizi dağın en yüksek, en korkulu yerlerine çıkaracaksın.

— Peki, ancak üç lira gündelik isterim.

Uzun boylu adam kızar gibi oldu. Sertçe bir sesle:

— Canım paranın değeri yok, sen bizi sevindir. Sana üç değil, on lira da veririz.

Bu sözleri işiten Coşkon'un daha önce sokağa çıkmayıp ta böyle zengin iki sporcuyu kaçırdığı için canı sıkıldı.

O gün öğle yemeğinedek sıkıntılı saatler geçirdi. Yemekten sonra biraz hava almak, açılmak için çam ormanlarına doğru tırmandı. Hava karamağa başlayınca köye döndü. O akşam yakıp ısınacak ateşleri olmadığından, kuru ağaçlardan büyük bir yük odunu sırtına yükledi. Çocuğunun geldiğini gören annesi kapıyı açtı. Yaslı bir yüzle:

— Oğlum, bugün para kazandın mı? Akşama yiyeceğimiz yok. Dedi. Bu sözler Coşkun'u bütün bütün üzmüştü. Hiç ses çıkarmadan sırtındaki odunları avluya attı. İçinden bir kucak alarak evden içeri girdi. Bunları ocağın içine koyarak tutuşturdu. Bu sırada annesi de yanına gelmişti.

— Bu odunların hepsini yakmıyalım, oğlum, bize bu kadar ateş yetişir, geri kalanı sat ta ekmek alalım. Dedi.

Coşkun çok üzülüyordu. Ağlamamak için kendini güç tuttu. Annesinin dediğini yapmaya, odunları satmaya karar verdi. Kapının önüne çıktı, odunları bağlarken dağın tepesinden doğru çok zor işitilen sesler duydu. Bu sesler sanki (imdat) diye haykıran adamların sesine benziyordu. Yalnız pek uzaktan geldiği için çok güç işitiliyordu. İçinden:

— Sanırım ki Hasan dayı ile giden yolcular olacak. Belki birbirlerine sesleniyorlar. Dedi. Odunları bağlamak için tekrar iğileceği sırada gözü Hasan dayının evinin penceresine ilişti. Şaşkınlıkla:

— Ay Hasan dayının evinde ışık var. Demek kendisi evde. Onlar geri dönmüşler, peki gecenin bu çağında dağdaki sesler kimin?.

Bu haykırışlar beynini tırmalıyordu. Odunları bırakarak Hasan dayının evine dağru yürüdü. Kapıyı vurdu. Biraz sonra kapı açıldı. Coşkun çabuk çabuk:

— Ne zaman döndünüz Hasan dayı? Dedi.

Hasan dayı omuz silkti:

— Ben onları gözden yokettim. Kızaklarile karlar üzerinde bir kurşun gibi kayıp uzaklara gittiler. Sonra çok aradık, birbirimizi bulamadık. Ben de geri döndüm.

— Aman Hasan dayı, dağdan imdata benzer sesler duyuluyor. Haydi çabuk ol, bunların imdadına koşalım.

— Sen deli misin? Adam bu saatte (Uludağa) çıkar mı?

— Ya bu gece donup ölürlerse?.

Hasan dayı vurdum duymaz bir duruşla yine omuzlarını silkti, kapıyı Coşkun'un yüzüne kapayarak içeri girdi. Yoksul çocuk söyleyecek bir söz bulamamıştı. O Hasan dayının duygusuz, kötü can'lı bir adam olduğunu biliyordu. Ancak bu denli aşağı, bayağı bir kişi olacağını düşünmemişti.

— Ya şimdi ben ne yapacağım. Diye mırıldandı. Gecenin karanlığı içinde göklere doğru yükselen, çok korkunç bir bakınak almış olan (Uludağın) tepelerine doğru baktı. Kocaman bir karaltıdan başka bir nesne görünmüyordu. Gürültü olmasın diye soluk bile almadan kulak kabarttı. (Can kurtaran yok mu?) sesleri belli, belirsiz duyuluyor gibi idi.

Birdenbire kaşları çatıldı, gözleri parladı.

— Onları kurtarmaya gideceğim. Diye bağırdı. Annesine görünmeden evin kapısı önüne dayadığı ucu çivili kar bastonile, uzunca ipini, gece lambasını aldı. Annesinin, kendisin açlığını unutmuş, sert adımlarla dağın yolunu tutmuştu.

Dört saattenberi karlarla, güçlü esişler ile boğuşuyor, hiç durmadan yürü-

Acunda Neler Oluyor..

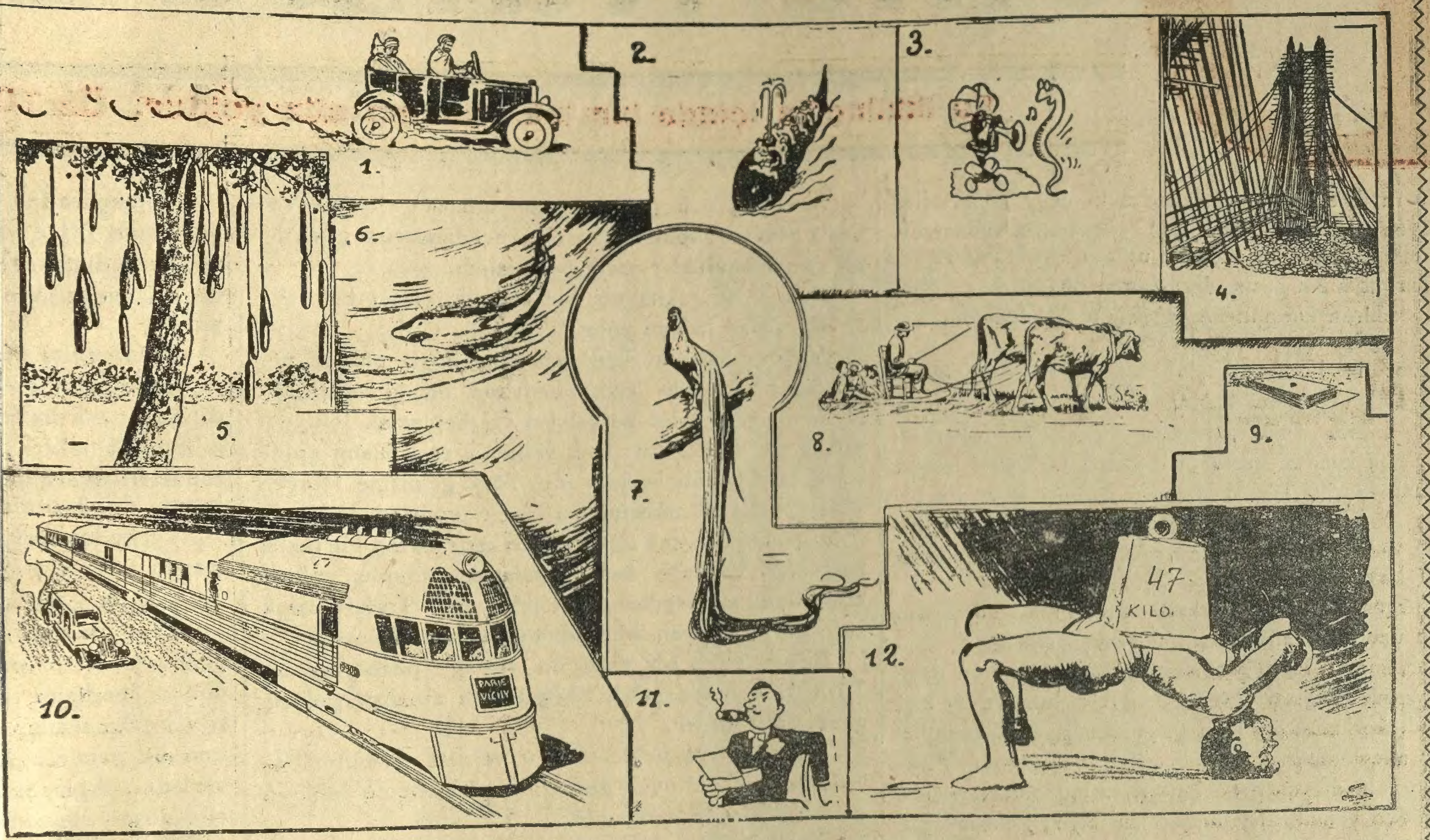

1 — Tunus arapları otomobillerde zeytin yağı kullanıyorlarmış, böylece otomobiller benzinden daha ucuz iş görüyormuş. 2 — Acunda 20 kişi var ki bir balinanın üstünde gezmelerile öğünseler yeridir. Bu 20 kişi 20 Japondur. Bunlar bir sandal içinde balina avcuLuğuna çıkarlar. Birden (12) metre uzunluğunda bir bali a ile karşılaşırlar. (20) kişi zıpkın atarlar. Atarlar amma balinanın bir kuyruk vuruşu ile sandalları devrilir parça parça olur. 20 kişi ulaca düşür, sonra balinanın sırtına tırmanırlar. Bir başka sandal gelip te kenedilerini kurtarıncaya kadar balinanın üstünde güzel bir deniz volculuğu yaparlar. 3 — 1933 Yılı içinde, Hindistanda, 25.000 kişiyi yılan ısırmış, çoğu ölmüştür. Bunlar ençok Kabra yılanile ısırılmıştır. 4 — Hint büyük denizlerindeki Cava adasında bir asma köprü vardır ki bütün Bambu ağacından yapılmıştır. 5 — Bu ağaç, nedir dive şaşmavınız Bu birleşik Amerikada Florida yarım adasında yetişmiş sucuk ağacıdır, yemişleri tıpkı sucuğa benzediği için bu adı almıştır. 6 — Köpek balıkları denizde çok hızlı yüzerler. Bunlardan birisinin üç günde 1000 kilometrelik yol aldığı görülmüştür. Saatte şöyle böyle 30 kilmetre bir hızla yürümektedir. 7 — Bu, kuyruğu dört buçuk metre uzunluğunda bir Japon horozudur. Bu horoz zengin evlenmelerde kullanılırmış. Ancak beş sene yaşamış. 8 — Döğenle ekin ezmek yalnız bizim ülkemizde değil, başka yerlerde de vardır. Kıbrıs çiftçileri de döğen haydarlar. 9 — Bir paket iskambil kâğıdı ile 733 türlü oyun oynanabilirmiş. Ne şaşılacak şey. 10 — Yeni yapılan elektrik trenlerinin 150 kişiyi taşıdığı halde masrafı ayni yoldan giden bir otomobilin aynı masrafı imiş. 11 — Fransada geçen sene içinde tam (4,516,000,000) dört milyar frank tütün satışı olmuştur. Bizim paramızla şöyle böyle yarım milyon lira.. 12 — Lakruvak Romeo adında 7 yaşında bir çocuk karnında tam 47 kiloluk bir ağırlığı tutabilmekteymiş.

yordu.

— Bir kez kızakların izlerini bulsam bak onları da bulmak ne kolay olacak.

Diyordu. Artık haykırmalar daha çok duyuluyordu.

— Sesler işitiliyor, yalnız aramızda daha iki saatlik yol olsa gerek.

Dedi. Bir saatlik yorucu, boğucu bir yürüyüşle yüksek bir tepeye tırmandı. Burada bora sanki ıslık çalıyordu. Yorgunluk, açlık artık gücünü kesmişti. Tam tepeye gelince ellerini ağzına koyarak:

— Hey, hey, diye sesi çıktığı kadar bağırdı. Kendisi görmeleri için de lâmbayı sağa, sola salladı.

İki yazık olmuş sporcu, çocuğun sesini işitmişlerdi.

Tepenin altındaki bir uçurumdan (can kurtaran) diye yine haykırdılar. Coşkun onlara doğru koşmağa başlamış yarım saat sonra yanlarına ulaşmıştı.

Sporcular soğuktan yarı donmuş gibi idiler. Yiğit çocuk kendi yorgunluğunu unutmuş. yerden avuçladığı karlarla onların kollarını, şakaklarını ovmağa başlamıştı. Bu oğma işi sporcuların kanlarını oynayışa getirdiğinden az sonra kendilerine gelmişlerdi.

Coşkunun kılavuzluğu, yardımı ile sporcular iki saat uzaklıkta bulunan bir (köye) gittiler. O gece iyi yürekli bir adamın evinde kaldılar.

Sporcular, hayatlarını kurtaran Coşgunu durmadan kucaklıyarak, alnından öptüler. Uzun boylusu cebinden iki yüz lira çıkardı.

— Bunu al yiğit yavrum. Bu bizim armağanımız senin yardımın bu paradan çok büyüktür. Ben yakında yine sizin köye gelecek, seninle anneni alıp İstanbula götüreceğim. Annen ölücneye kadar bizim konuğumuz olacak, seni de okula koyup okutacağım.

Sporcuları evinde konaklıyan adam da:

— Varol, Coşkun, sen (Uludağ) lıların ününü yükselttin dedi.

Orada bulunan jandarma çavuşu iki jandarmaya:

— Çabuk Coşgunla köye gidiniz, yolcuları dağda bırakıp kaçan alçak Hasan dayıya kelepçe takıp buraya getiriniz...

Dedi. Coşkun öğleyin köyüne ulaştı. Jandarmalar Hasan dayının evine doğru giderken, o da annesinin yanına koştu. Evden içeri girince, annesinin söz söylemesine çağ bırakmadan:

— Kalan odunları ocağa at ta ısınalım anneciğim Çok paramız var. Hem de yakında yoksulluktan da kurtulup İstanbula gideceğiz.

Diyerek cebinden iki yüz lirayı çıkardı, annesine uzattı.

Deniz Kurdu D

Bu ötkünç'ün içinde bir tek yabancı söz yoktur. Öz Türk

Bora direklerde, armada ıslık çalıyor, gemiler büyüyen dalgaların arasında gacırtılarla sallanıyor, bu sallantı kılıç, tabanca vuruşlarını şaşırtıyordu .

Turgut ölüm kasırgaları içinde döğüşürken, gönlünü kemiren kuruntu ile gemisinin baş yönüne çabuk bir göz atmaya sıra buldu:

Evnt iş korktuğu gibi olmuştu; işte Venedik kadirgasındaki ikinci kaptan elli altmış şovalye, bir çok yerlilerle Türk kadırgasına geçmeğe çalışıyorlardı. Kıç kancası kurtulan Venedik kadırgası esişin, akıntının zorile Türk kadırgasının bordasına dik bir duruş almıştı. İki gemi de dalgalarla yükselip alçalmakta olduklarından yağının Türk gemisine atlaması epice sürecekti.

Turgut bir yaban korsanın meçini kılıcının tersile vurup uçurduğu sırada bile düşünüyordu:

Ah, şimdi Türk gemisinin başında, yağının gireceği yerde sağlam yürekli, sağlam kılınçlı on kişi olsaydı korkulu köprüden geçmelerini yasak edebilirlerdi; ancak öbür kadırgadakilere karşı koyan Türkler korkulu duruşu daha kavrayamamış oldukları gibi Turgudun yanındaki yoldaşlar da ikiye ayrılamayacak gibi az idi.

Turgudun dişleri birbirine kısılmış, gözleri dönmüştü. Artık son gücü, son ustalığı, son kızgınlığı ile döğüşüyor, bu işi bir çağ önce bitirmeğe çalışıyordu. Kimi başa, iki geminin birbirine bağlı olduğu yere bakan gözleri bir Malta şövalyesinin büyük saplı, geniş iki yüzlü kılıcile yağın gemisinin dalga üzerinde yükselen başından Türk gemisine atladığını gördü; bu sivri sakallı, zıhlı bir adamdı...

Şüvalye Türk gemisine atlar atlamaz yüzünü Venedik gemisin başına toplanmış olan adamlarına çevirdi bir takım buyruklar vermeğe başladı.

Yalnız, buyruklar acı bir biçimde yarım kaldı..

Bu yarım kalışın yolu da şu idi:

Yağın gemisinin Türk gemisine bağlı olduğu yerin biraz gerisinde Türk gemisinin direği vardı; direğin dibinde halat ve selvise [1] bağlamak için yapılmış yerler ile, yarı açık yelkenin etek kısmı epice büyük bir yığıntı halinde idi. Türk gemisine atlayan Malta şövalyesi arkasını bu direk yönüne dönerek öbür geminin başına toplanmış arkadaşlarına bir takım buyruklar vermeğe başlar başlamaz direkle yelken kümesinin arkasından birdenbire bir Türk çıkarak kendisini görmeyen zıhlı şövalyeye doğru koştu.

Elinde uzun bir yatağan qıçağı parlayan bu Türk yine Kazdağdaki köyünden ayrılıp gelmiş genç Bayram idi.

Turgut, döğüşmekte olduğu yerden geminin baş üstünde açık bir oyun yeri gibi görünen bu tabloya şimşek gözlerile bakıyordu.

Şimdi Bayram, bir ceylân atılışiln şövalyenin tam arkasına gelmişti.. Venedik gemisinin başına toplanarak şövalyenin yanına atlamağa anıklanan Venedikliler, içinde bulunduğu büyük ölüm çağını sezmeyen Malta şövalyesine haykırmaya:

— Arkanda Türk var, kendini. korul.

Diyerek ellerini, kollarını sallamaya başladılar.

[1] Selise = Bir yelken teknesinde durmadan işleyen ipler, halatlar.

Tüfekçilerden biri peştesine [2] dayayar

Turgudun keskin g

Borası içinde bile bu yordu:

Şimdi ağır, iri kur

Çelik zıhlı şövalye disine haykırdıkları ko kılıcını iki elile yakal topukları üzerinde gün kasına dönüyordu.

Turgudun pek kor mayan tunç yüreği ça

Oh.. Bu gerçekten g

Genç Bayram tam çağını güvertenin üzer dönüp kendisini karşıl sıra bırakmaksızın çok itmesile geminin kenar varladı... Ağır çelik z cile düşer düşmez Ak gömülüp gitmişti...

Gemilerinin başına bir ağızdan haykırıştıla sine girmek için ayakl

Venedik tüfekçisi d

Turgut Bayramın, t şunla arkası üstü düşt deki yağına karşı d amansız kılıç bir Vede

[2] Küpeşte = Gemi ken

Çizen: ORHAN HALİL

AFACAN ACUN YOLCU

19 — Yüreği temiz olanların tanrı yardımcısıdır, derler ya.. Bizim de Afacanla Topuzun yürekleri tertemizmiş ki Tanrı imdatlarına yetişti. Uçakçı ile birlikte üçü de bir ağacın yüksek tepesindeki bir kuş yuvasının içine düştüler.

20 — Ağaç yaylandı, kuşlar pırrr.. deyip uçmuş, şimdi üçü de doğrulmuşlardı. Yok.. Yok.. Dört kişi doğrulmuştu. Dikkulak ta onlarla bu yuvaya düşmüştü. Başlarında, uçan kuşların yumurtaları vardı. Afacan şaşırmıştı, Topuz öldük mü ölmedik mi diye kuşkudaydı.

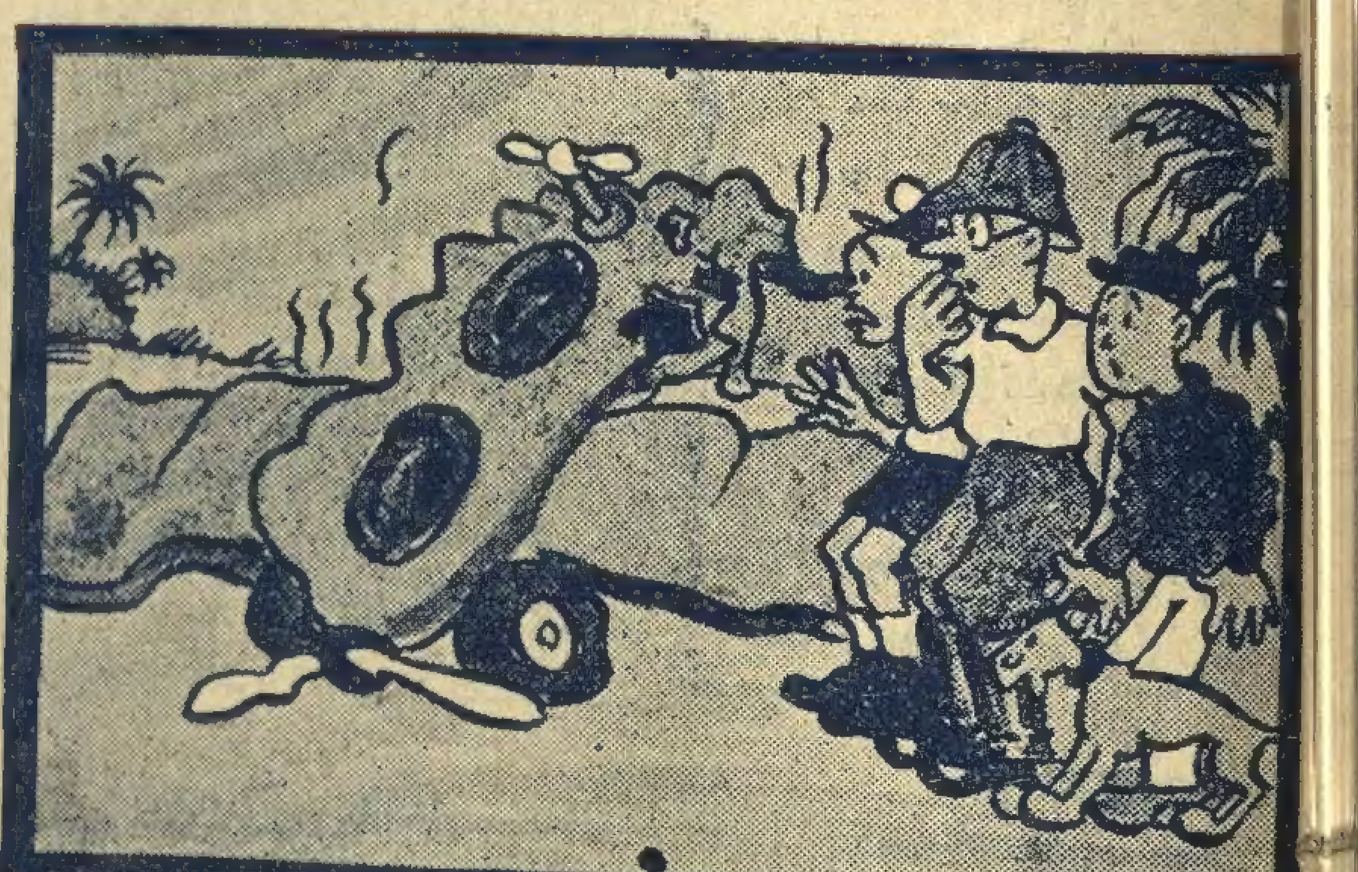

21 — Az sonra ağaçtan aşağı atladılar. Uçak ta yere yuvarlanmıştı. Ancak parça parça olmuştu. İkinci bir gez ne biner, ne de yukarı uçabilirlerdi. Elleri ağızlarında kaldı. Afacan uçakçıya: Sağdıcım, işimize ne gerekse alalım, yollanalım, dedi.

...li Bayram

...lmıştır.

Yazan: *Ali Rıza Seyfi*

...pusatını geminin kü-
... kezledi:
...ç yönde dönen ölüm
... bütün bütün görü-

...k patlayacaktı.
... arkadaşlarının ken-
...amıştı, iki ağızlı uzun
...k zırh kunduralarının
... bir savaşçı gibi ar-

...lar olmadıkça oyna-
...aşladı...
... değer bir bakanaktı!.
... elindeki yatağan bı-
...tı, Malta şövalyesini
... hattâ görmesine bile
...ür omuz çarpması, el
...pe aşağı denize yu-
..., elindeki geniş kılı-
... âcivert suları altında

...mış Venedikliler hep
...öndekiler Türk gemi-
...dırdılar.
...nın tetiğini çekti...
...ndan giren yağlı kur-
...görmemek için önün-
... bir atılışle ilerledi,
...daha yuvarladı..

...parmaklığın üst tahtası.

Ancak, genç Bayram yine ayakta idi.

Yalnız yıldırım gibi çabuk bir dönüşle biraz önce güverteye bırakmış olduğu büyük, geskin bıçağı kaptı; geminin yanına yüzü denize gelmek üzere çöktü. Önünde Venedik gemisini Türk kadirgasına bağlayan kalın halat bulunuyordu.

İki güçlüelin kavramış olduğu zağlı çelik namlu birbiri arkasına, gergin halatın üstüne indi. Çocuk üçüncüsünde yatağanını kaldırdığı sırada artık buna iş kalmamıştı.

Dalgaların üzerinde saklanmakta olan ağır Venedik savaş teknesi bir baş vuruşile halatta kalan tek kolu da kopardı, boşanmış yelkenleri top gibi patlayarak yel altına doğru Türk gemisinden uzaklaşmağa başladı.

Geminin başına toplanmış Venediklilerin sövmeleri boranın uğultusu arasında yükseliyordu. Oradan iki tüfek daha patladı.

Turgut, genç Bayramın sağ kolunu tutarak üç dört adım gerilediğini, direğin dibine artık yorulmuş gibi oturuverdiğini gördü...

Türk kardırgasından uzaklaşmakta olan Venedik kadırgası yine Türklere atılmak, öbür kadırgaya yardım için kürek çektirmeğe çaşlamıştı, vardiyanların sert kamçısı kürek çeken tutsakların çıplak omuzlarında çatlayordu. — Daha var —

...UĞUNDA

Önceki yazıların özü: Afrikada bir uçakla dolaşan Afacanla Topuz uçağın bozulmasile tepe taklak aşağı yuvarlanıyorlardı.

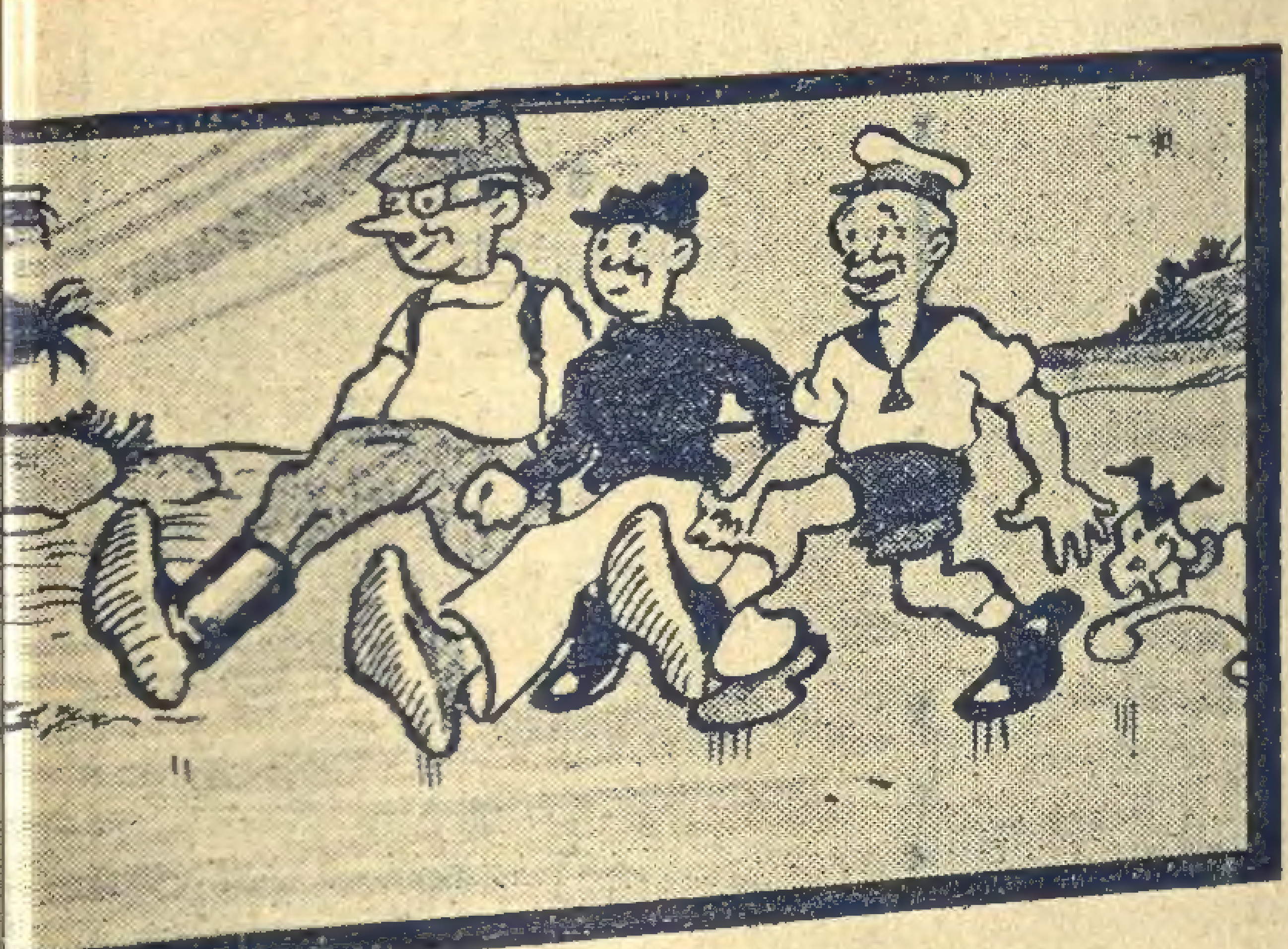

22 — İngiliz arka çantasını aldı. ...onra üçü de el ele vererek çölde ...lerlemeye başlsdılar. Artık yüzleri ...gülüyordu. Ancak ne de olsa nereye ...gideceklerini bilemiyorlardı. Öyle ya, ...burası öz ülkeleri değil, Afrika idi.

23 — Gerçekten korktukları başlarına geşlarına gelecekti. İki yamyam yerlerde ayak izlerini görünce «bunlar nedir» diye bu izlerden yürümeye başladılar. Birisinin elinde bir topuz, ötekisinde kargılar, kalkanlar vardı. Dişlerini gıcır gıcır gıcırdatıyorlardı.

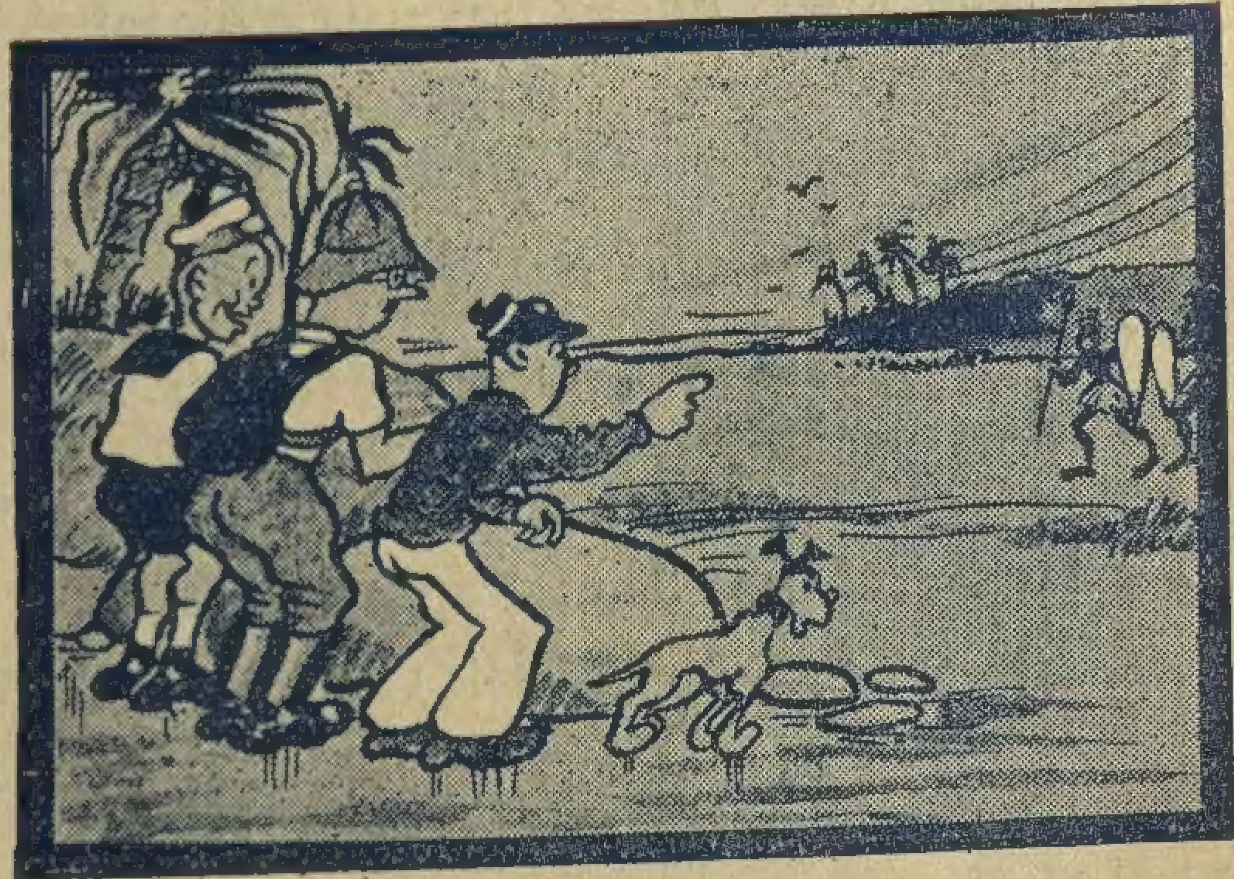

24 — Kum çıtırtılarını duyan üç sağdıç, birdenbire geriye döndüler. Bir de ne görsünler. İki yamyam arkalarından gelmiyor mu?.. Afacan gülüy du. Çünkü olara yeni bir oyun düşünüyordu. Topuz gelenleri elle gösteriyordu. İngiliz korkudann afallamıştı —Daha var—

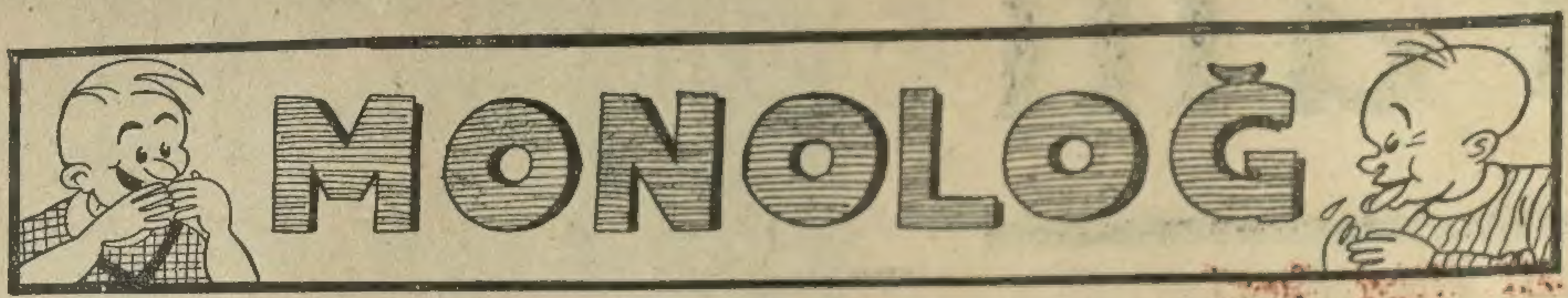

Soy Adları Konurken

Eski Arap adlarında çok karışıklıklar olmuştu. Adla gösteriş hiç birbirine uymazdı. Dev anası, çam yarması gibi adam tanırım: İsmi cansız demek olan Bicandı. Ona karşılık sıska, celimsiz biri vardı. Muhteşem. Daha neler de neler.

Aptalın: Zeki, pislerin Tahir olması gibi. Melek Hanım: Şeytana çarık giydirir. Cemalin yüzüne bakanın dudağı uçuklardı. Ben çok kuşkuluydum. Tanıdığım adamın ad karşılığını babama sorar öğrenirdim. Çoğunun adı sanına uymazdı.

Onun için yeni yeni, soy adları konurken gözü dört açmalı. Uygun adlar koymalı. Yoksa dilimden kurtulamazsınız. Durun şimdi ne yapalım? Hep beraber bir liste yapalım. Önce bizim yönden başlıyalım: Benimki (Afacan). Buna olmaz diyen var mı? Yok elbette! Çünkü: Yüzümden akıyor. Babam: Sü, eski adı Asker. Eli, kolu, yüzü tunç gibi, Ona: Tunç diyeceğim. Annem. Sessiz, uysal bir kadın. Tanırsınız. O da Kuzu olsun. Kardeşimin ağzı çok büyük, onun adını Kapan koyacağım, ancak sora kızar, aramız açık ya.. Evimizin altına yeni kiracılar taşındı. Geceleri kavga, gürültü kopuyor. Onlara Kavga diyelim. Bayanın: Ekşi suratlı ve yüzünden düşen bin parça olacak. Adı Sevim amma yakışmıyor. Ne diyelim.. Haydi o da (Çatıkkaş) olsun.

Tam karşımızda Bay Ziya oturuyor. O da nasıl (Ziya) bilmem. Kapkara bir kimse.. Gölgesini vuran ressam boyasını çok kaçırmış, hani teri damlasa mürekkep gibi leke yapacak. Eğer, güzel bulursanız ona da: (Aykaranlığı) diyelim..

Çocuğu orta okula gidiyor, aceleci durmadan dolaşıyor. Adı: (Tekin) dir. Gelgelelim uğursuzun biri. Ona da: (Düztaban) diyeceğim..

Cami yanındakiler: Karı koca, çocukları yok, gelgelelim ikisi de şişman mı şişman.. Göbeklerinden önlerini gömeriyorlar. Arabaya bindiler mi yayları kırıyorlar. Onlara ne diyelim? (Yaykıran)

Cami dedim de usuma geldi. Şu ezan okuyana öyle kızıyorum ki.. Geçen gün fıskıyeden su içeyim, dedim, ayağıma bir sopa vurdu. Bugün bile sekiyorum. Pantolonu düşük adam.. Onun adını da (Paçalı horoz) koyacağım. Cami alanına bizi hiç sokmuyor. Hep horoslanıyor. Tan çağında da horozdan önce ötüyor. Hele karısı, onu hiç sormayın. Adı Melâhat amma: Yüzüne bakan tavuk yumurtasını keser. Patlak bir göz, fırın kadar ağız, kısa bir boy. Çirkinliği çeyrek geçen bir yüz. Ona da eğer doğru bulursanız (Yumurta kesen) yahut (Sıtma korkutan) diyelim. Bir çocukları var, haşlağın biri.. Gölgesinden korkar.. Adı (Kahraman)... Nerede bu bolluk, ona da ne diyelim? Ne diyelim. Ha.. Buldum: (Ödelek).. Geri kalanlar da kendi adlarını kendi koysun..

Gelelim soy adına.. Bak bu daha ön iş. Soy adı demek her şey demek, Çünkü herkes soyuna çeker. Ben buğdaydan arpa.. Elmadan kiraz,. Kediden fare.. Eşekten aslan.. Domuzdan kartal olduğunu işitmedim. Demek isterim ki: Soy soya, sob soba çeker..

Ata adlarında daha açıkgöz olmak gerek. Onun için de yüze bakmalı. Atasının ne olduğu çıkar meydana.

Görürsünüz Cemil, şaşkaloz, aptalın biri: Bir avuç fındığı ikiye bölemiyor, ona kalkıp te Tilkioğlu, Cinoğlu diyemeyiz ya.. Aptaloğulları.. Şaşkın oğulları deriz, olur, biter.

Uzun boylulara: Kavakoğlu.. Los los yürüyenlere (Tilkioğlu).. Geçimsizlere (Isırganoğlu).. Sakalsız, bıyıksızlara: (Kılsızoğlu).. Vurdum duymazlara: (Mandaoğulları) deriz.

Babama: Bize «Açıkgözoğulları» koyalım, dedim.

— Olmaz.. Açıkgöze Kum kaçar dedi..

— Öyleyse: Gözlüklüoğlu ya da «Köroğlu» diyelim, dedim.

Kahkahayle güldü. Aman çok uzatmıyayım. Ben burada ad takıyor, liste yapıyorum.

Gelgelelim çantamda yapılacak bir sürü angarya var. 6 tane hesap sorgusu, 5 tane coğrofya, 2 tane yurt bilgisi sorgusu.. Bu açarılara da, bu okuturlara da öyle içerliyorum ki. Kendi denginde adamlarla aşık atamıyorlar, başedemiyorlar da bizim gibi bacak kadar çocuklara caka satıyorlar. Eziyorlar, bozuyorlar... Kızarsam onlara da birer ad, birer soy adı koyarım görürler günlerini.. Ancak, ya onlar da bana «Fırıldak» koyarlar da fırıl, fırıl döndürürlerse, var anlat derdini. Neme gerek, onlara dokunmağa gelmez. Sonra benim dönmem yanında atlıkarınca dönmesi bile vız kalır..

İhsan VURAL

Şen Sözler

Keskin zekâ

Küçük Çetin kolunda sepeti, kaldırımın üstünde durmuş hüngür hüngür ağlıyor yerde bir şeyler, arıyordu. İyi galpli bir efendi sordu:

— Neden ağlıyorsun küçük!

— Şimdi beş kuruşumu kaybettim! Dedi ağlamasına devam etti. İyi yürekli adam elini cebine daldırdı ve beş kuruş çıkartarak Çetine verdi:

— Al ağlama artık işte beş kuruşun!

Çetin beş kuruşu aldı efendinin yüzüne bakarak:

— Şuna da bak yahu dedi param sendeydi de ne diye iki saattir beni ağlatıyorsun?

—! !

Açıkgöz Polis Hafiyesi

Bir adam hususî polis hafiyelerinden birisinin yazıhanesine gelerek:

— Efendim, dedi, dün altın saatimin çalındığını söylemiş, hırsızı bulmanızı rica etmiştim. Fakat meğerse saati kaybetmemişim, evde bulduk.

Polis hafiyesi derin derin düşündü:

— Sizin saati bulmanızın ehemmiyeti yok, biz de saatinizi çalan hırsızı bulduk ve hapishaneye gönderdik.

— ? ! !

Şarlo Afrikada No. 4

— Geçen Sayıdan —

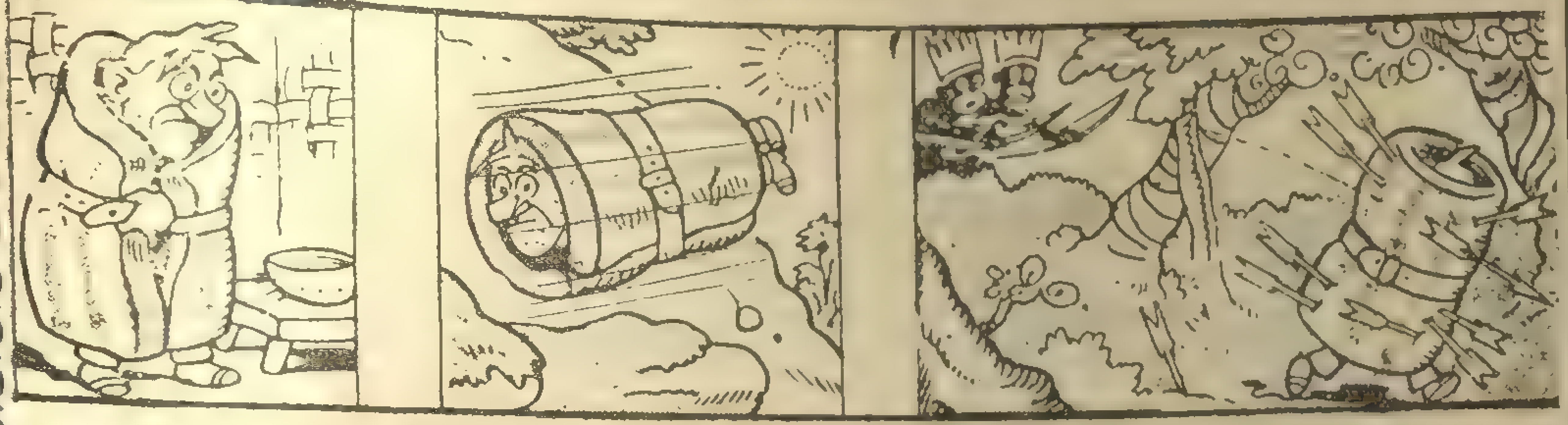

10 — Beşkarış, Zencilerin kendilerine başka bir kıral seçtiklerini görünce bunu Şarloya haber vermek için orada kalın bir battaniye bularak bunu sıkıca kendine sardı. Güneş gökbitiminde yükselirken odadan çıktı. Tepeden aşağı doğru kalın battaniyenin içinde yusyuvarlak olarak kendisini yuvarladı. Şimşek gibi iniyordu. Birkaç zenci onu gördüler. Oka tuttular. Düz yere gelince Beşkarış ayağa kalktı. Koşmıya başladı.

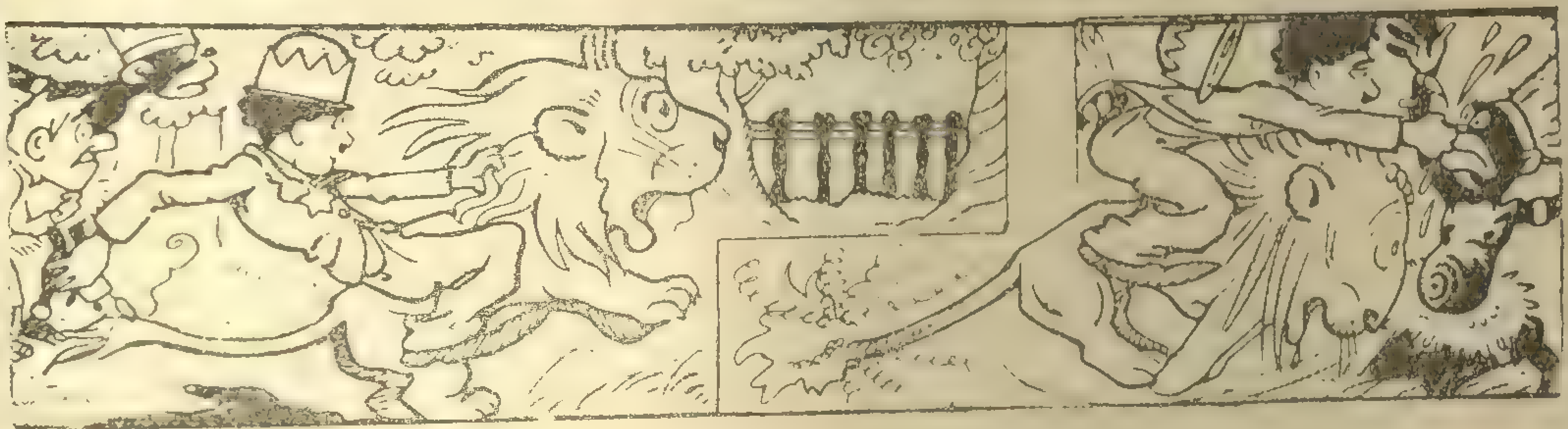

11 — Aslanla oyun yapan kıral birinci Şarloyu buldu. Olan biteni anlattı. Şarlo: Vay herifler vay, şimdi ben onlara gösteririm diyerek aslanının üstüne atladı. Ona bir vel hızı vermek için çakmağı yaktı. Kuyruğunu ateşledi. Aslan can acısile yıldırım gibi koşmıya başladı Saraya doğru ilerliyordu. Şarlo önüne çıkan zenciye yumruklar indiriyor, hepsini birer birer yere seriyordu. En sonra bütün zencileri korkutarak saraya geldi. Aslanın kuyruğu bütün bütün alev almıştı.

12 — Kıral Birinci Şarlo, tarihlerde yiğitliklerini okudukumuz birçok generallerden bile sağlam yüreklilik göstererek bütün zencileri önünde şişliyor, biçip geçiyordu. Aslanın başına neler gelmişti. Tüylerin yanan kokusu bütün çevreyi is kokutmuştu. Az sonra zenci süler (askerler) Şarloya selâm duruyorlar, o da aslanının üstüne kurulmuş, başında kırallık çelengi, tıpkı bir Napolyon biçiminde elini göğsüne sokmuş duruyordu.

— Daha var. —

Cangaza ile Palavuz

Bozuk Fren

II

— Palavuz.

— Ne var Cangaza
Nasılsın Palanuz?

— Ben iyiyim! Sen nasılsın?.

— Beni hiç sorma! Ağrılıklıyım. Dün bisikletle gezerken başıma bir iştir geldi. Bir yokuştan iniyordum. Makinenin freni bozuk degil mi miş? Hızlandıkça hızlandım, birdenbire kendimi havada buldum. İniş bitince bisiklet aldığı hızla doğruca bir apartmanın tepesine fırlamış, bayılmış kalmışım!

— Şaşılacak şey be Cangaza! dün benim de başıma öyle bir iş geldi.

— Deme!?

— Bisikletle Serence Bey yokuşundan inerken bir yokladım! vay canına fren tutmuyor! Bir uçak hızile yol almıya başladım. Korkudan gözlerimi kapatmışım. Birdenbire tekerleklerin yerden kesildiğini sezdim biraz sonra şöyle sağ gözümü aralık ederek aşağıya doğru bir baktım, altımdan bir şirket vapuru geçiyor. Korktum. Yine kapattım. Bir çağ sonra tekerleklerin yere değdiğini anlıyarak gözlerimi açtım. Oh! Üsküdarda Şems paşada tur yapıyoruz. Ne ise durabildim. Fakat elimi cebime bir daldırınca şafak attı. Vapura binmek için metelik yok.

— E ne yaptın, Üsküdarda mı geceledin?!

— Ne zorum var, Üsküdarda geceliyecek? Bağlar başına kadar çıktım, oradan gerisin geriye kaptım, koyuverdim hoop İstanbula!

— Atıyorsun!!

— Atmıyorum Cangaza, Üsküdar dönüşünde seni çıktığın apartımanın tepesinde baygın yatarken gördüm!

— ?!!

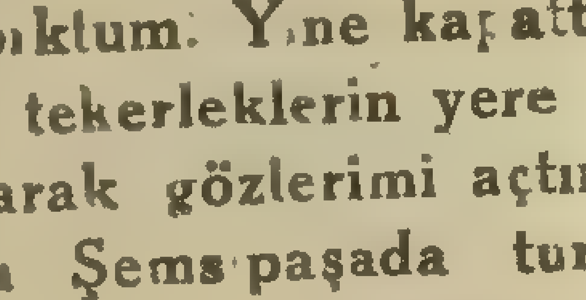

Gelecek sayıda kapağımız Şarlonun resmile süslü çıkacaktır.

Bahse giren var mı?.

Afacan'ın Gülünçlü manzum hikâyeleri:

Yazan: NECDED RÜŞTÜ

— 1 —

Fransız ordusunda bir genç (Kolonel) varmış.
Akılları durduran kurnazlıklar yaparmış!.
Karşısında bulunan küçük büyük her kimse,
Bir puntuna getirip hemen girermiş bahse!.
İsmi onun (Hanri) miş, tilki kadar kurnazmış,
Onun, hileden yana, orduda eşi azmış!.
Şeytan gibi düşünüp, kolayını bularak,
Kendi iddiasında kazanırmış muhakkak!
Daima para ile bahse girdiği için
Rasgeleni soyarmış bu insan şeklinde cin!.
Nice zavallıları yanmış ateşe başı,
Hepsinin bu uğurda gitmiş birkaç maaşı!.

— 2 —

Hanriyi haber almış ordunun kumandanı,
Bu yaptığı işlerden fena sıkılmış canı,
Demiş kendi kendine:
— «Hemen emir vereyim
«Şu herifi bir uzak alaya göndereyim!. »
Sonra şöyle düşünmüş:
— «Her nereye giderse
Huylu huyundan geçmez, yine girecek bahse!
«İyisimi alaya önce haber veririm,
«Sonra vazifesine zabiti gönderirim!
«Huyunu öğrenince herkes gözünü açar,
«Bahse girmemek için onun yanından kaçar!»
Ceneral karar vermiş: «En güzel tedbirdir bu.»
Alay kumandanına gündermiş şu mektubu:

MEKTUP

«Size gönderiyorum ben bir genç arkadaşı,
«Gerçe pek çalışkandır, zekidir bu yüzbaşı,
«Fakat peşin söyleyim: Fena bir huyu vardır,
«Orduda rasgeleni soydu nice yıllardır!.
Bu iddiacı zabit herkesle bahse girer,
«Bütün akılsızları alt eder birer birer..
«Kurnazlığı önünde herkes şaşırıp kalır,
«Çok kimsenin böylece paralarını alır!.
«Ben haber veriyorum size çabucak bakın:
«Hiç kimse para ile bahse girmesin sakın!.»

— 3 —

General bu mektubu oraya gönderince,
«Biz Hanriden kurtulduk! Diye düşmüş sevince!
Sonra hemen çağırmış bu zabiti yanına,
Hanri bir selâm çakmış ordu kumandanına!
Zabit ile general bir parça konuşmuşlar,
Fakat ne sözler geçmiş nasıl bir mesele var,
Ben anlatmıyacağım bu tarafını size,
Hele devam edelim şimdi hikâyemize,
Dikkatle dinleyiniz masalın gelsin sonu,
Hanri neler söylemiş öğrenirsiniz onu!

— 4 —

Yeni vazifesine zabit gitmiş o günden,
Alay kumandanının yanına koşmuş hemen!
Fakat daha kapıdan girer girmez içeri,
Hayretinden açılmış birdenbire gözleri
Sevinçle kumandana doğru ilerliyerek
Demiş ki:
— «Memnun oldum ben bu tesadüfe pek:
«Göreceğim gelmişti sizi yıllardanberi.
«Düşünürdüm sizinle geçen eski günleri!
«Hergün bu düşünceyle dalıp dalıp giderdim,
«Yaptığımız ne büyük, şanlı savaştı! Derdim!»

. . . .

Bir şey anlıyamamış bu sözlerden kumandan,
Demiş:
—"Fakat görmedim ben sizi hiçbir zaman!,,
Alay kumandanına gülüp demiş ki Hanri:
—"Bugün yaşıyor gibi bilirim o günleri.
"Büyük muharebede yanınızda yaverdim,
"Beni çok severdiniz, ben de sizi severdim!.
"Siz ölümden yılmıyan, cesur kumandandınız,
"Siz sol bacağınızdan hatta yaralandınız!.
Bu sözleri duyunca şaşırmıştı miralay,
Dedi:
— "Ediyor musun yoksa benimle alay,
"Ben daha bunamadım, aklım başımda henüz,
"Hiç tanıdık çıkmıyor bana katiyen bu yüz!..
"Büyük harbte girmiştim gerçi çok savaşlara,
"Fakat bacaklarımdan asla almadım yara!..,,
Hanri iddia etmiş: "bahsederim, aldınız
"Hem de benim kolumda siz yayılıp kaldınız!,,
Miralay işitince "bahsederim.,. süzünü,
Bir sevinç parıltısı sarmış hemen gözünü,
Ordu kumandanının düşünmüş mektubunu,
Sevinmiş: (Gelir gelmez işte kazandım bunu!.)
Zabıta: (Ben sizinle bahse girerim demiş,
(Doktoru çağırırız, pek güç değildir. Bu iş:
(O bir lâhzada anlar muayene ederse!...
(Bana bacaklarında yara izi var.. derse,
(Bir aylığımı verip sana mağlûp kalırım,
(Eğer aksi çıkarsa ben de senden alırım!...)
Hanri: (Pek alâ!..) demiş, yapılmış mukavele,
Doktor, emir verilip çağrılmış acele,
Pervasızca soyunmuş hemen koca kumandan,
Hanrinin karşısında, doktor baktığı zaman
Demiş: (Bacağınızda yoktur kurşun yarası!..)
(İddiacı zabin gitmiş hayli parası!..

■

İddacı zabiti alt edince Miralay,
Generalla ederek bıyık altından alay,
Hiç vakit geçirmeden uzun bir mektup yazmış
Mes'eleyi anlatmış, demiş: "Zekânız azmış,
(Bahsinde mağlûp ettim soyunarak onu ben!.)

. . . .

General bu haberle farksız olmuş deliden,
Başını yumruklayıp, göndermiş şu cevabı:
(Sen galip geldin, amma asıl ben yuttum hapı,
(Buradan ayrılırken o bana demişti ki:
(Siz beni bu alaya tayin ettiz, peki,
(Ben bir iş yapacağım alay kumandanına,
(Esvabını soyacak, girer girmez yanına,
(Ben onun vücudunu göreceğim mutlaka!..
(Demiştim askerlikte olmaz böyle bir şaka!..
(Fakat o ısrar etti ben de giriştim bahse
(Tam beş maaşımı vadettim bu hal ise!.
(Şeytanı şaşırtacak bir kurnazlık gösterdi,
(Bir aylık miktarında sana bir para verdi,
(Fakat dertlere yaktı kâfir benim başımı,
(Çünkü gelip alacak tamam beş maaşımı!.. ,,

NECDED RÜŞTÜ

ŞEN SÖZLER

Kabahat kimde?.

Küçük Tekin babasile konuşuyorlardı:

— Baba dedi düşün bir kere bizim hocanın bilgisizliğini? Daha "at,, ı tanımıyor.

— At tanınmaz olur mu oğlum.

— Vallahi tanımıyor, resim dersinde bir at resmi yaptım gösterdim bu nedir diye sordu?

— ?!

Açık göz

Yedi yaşındaki Kaya ile beş yaşındaki kardeşi Mete sokakta giderlerken Kaya bir polise yanaşarak:

—Polis amca dedi lûtfen kardeşimi eve götürür müsün.

— Neden?

— Evden kaçtı da.

— Peki ne diye kendin götürmüyor da bana söyliyorsun?

— Ben de kaçtım da ondan..

— ?!

Midesinde Yo-Yo varmış

—Doktor, ötedeeberi midemde birşeuin sessizce yukarı çıkıp aşağı indiğini hissediyorum, aaaba bu nedir!

— Gayet basit bir yo-yo yutmuş olacaksınız.

— ? ! ! .

35 gün aç kalmış!

— Bir defa, 35 gün yemek yemeden durduğumu biliyorum.

— Bunu nasl yaptınız?

— Yalnız geceleri yemek yiyerek

Bilmeceli Masal

Çok, çok eski kurunlardaydı. Bir Hakanın öyle genç bir delikanlı, öyle güzel bir oğlu vardı ki onu bütün ülke sever, kızlar ona varmak için can atar, nice prensesler babalarından onu isterdi. Bu delikanlı yalnız güzel değil, ata binmekte, ok atmakta da birinci idi. Bunun için ünü bütün ülkede yayılmıştı. Onu bilmiyen, onu görmek istemiyen, onu dilden dile anlatmıyan yoktu.

Bu güzel prensin adı ay gibi güzel olduğu için " Aydoğru ,, idi. Aydoğdu bir gün ormanda bir ceylânın ardında at üstünde koşar, ok atarken karşısına birdenbire bir gözbağcı kadın çıkarak:

— Gün Doğdu, Gün Doğdu!.. Böyle nereye gidiyorsun?.. diye haykırdı.

Gün Doğdu.. İhtiyar kadına aldırış etmiyerek atını ceylânın ardından sürmek istedi. Gözbağcı kadın:

— Güzelliğine, ününe, yiğitliğine güvenme.. Sen bütün bunları bana borçlusun.. Seni istediğim gün elimde oynatır, dizlerime kapatırım.. dedi. Gün Doğdu:

— Kah.. Kah.. Kaaah.. diye bir kahkaha kopararak atını sürdü, gitti. Kadın arkasından seslendi:

— Bu kahkahanın cezasını sana pek yakın bir günde göstereceğim. Bir tavşan gibi kapımın eşiğini aşındıracaksın, bunu unutma...

Gün Doğdu, hiç aldırış etmiyerek ceylânın ardından koştu, gitti. Günler geçti, aylar geçti. Genç prens büyücü kadını unuttu, aklından bile çıkardı..

Bir gündü ... Tan yeri ağarıyordu. Ay, gök yüzünden yeni kaybolmuştu. Bulutlar yukarıda dolaşıyor, gölgeleri yere vuruyordu.

Sarayın bahçesine çıkan " Ay Doğdu ,, sanki gök ayını kıskandırmak, onu kaçırmıştı. Genç delikanlı gök yüzünden bir takım olgun bulut yemişlerinin toprağa düştüğünü gördü. Sonra fısıltıya benzer bir ses Ay Doğduya seslendi:

Ey Ay Doğdu, Ay Doğdu,
Gözlerini ne silersin..
Ey Ay Doğdu, Ay Doğdu..
Dile benden ne dilersin!..

Ay Doğdu:

— Sesi veren kimsin, nesin, önce onu bana söyle.. diye haykırdı.

— Ses veren biziz... Bulut yemişleri.. diye cevap geldi.

Ay Doğdu düşündü, düşündü, kendisine hiçbir prensesin veremediği, veremiyeceği bir armağanı istemeği düşündü:

— Ben bir şato istiyorum, ancak bulutlardan olsun.. dedi. Demeğe de kalmadı, ses yine cevap verdi:

— Şaton yapılmıştır.. Gözünü kapa, aç.. Gör.. dedi.

Ay Doğdu gözlerini kapadı, açtı. Bir de karşısında ne görsün: Karşısında bulutlar arasında kat kat, ta.. Gök yüzüne varan bir şato yükselmiyor mu?. Gözlerine inanamadı. Mazgallarile, kalelerile bu ne büyük bir şatoydu.

Ay Doğdu, yine gözlerini kapadı. Şimdi bu şatoda güzel bir sevgilinin bulunmasını diledi. Gözlerini açınca kale mazgallarından birine oturmuş güzel bir kız gördü. Yüreğinin içinde bu kıza bir sevgi duydu. İçi ezildi. Bu sevgisini düşünürken yine gözlerini kapadı. Bu kızı ejderhalar elimden almak istese.. Vermem, dedi. Gözlerini açınca bir de ne görsün?. Genç kızın mazgalı önünde bir canavar burnundan, ağzından alevler fışkırarak dolaşmıyor mu?. Üstü pulpuldu, rengi yem yeşildi, vücudunu taş duvarlara çarpıyor, Ay Doğdunun sevgilisini sanki yemek istiyordu.

Ay Doğdu sevgilisini kurtarmak için şatoya nasıl gideceğini, canavarla nasıl boğuşacağını düşündü, gözlerini kapadı:

— Ah, şimdi altımda bir kuş olsaydı, beni oraya götür, dedi. Güzlerini açınca, bir de ne gürsün. Güzel, mavi bir kuş, önünde uçmıyor mu?.

— Kuku... Kuku... diye haykırıyordu.

Ay Doğdu:

— Bu kadar yıldır hiç de böyle mavi bir kuş görmemiştim, dedi. Kuş:

— Ben bulut kuşuyum, diye seslendi, eğer karşı bulut şatosuna gitmek istiyorsan çarçabuk arkama bin dedi.

Ay Doğdu, çabucak kuşun arkasına bindi. Kuş geniş kanatlarını açtı, doğru bulut şatoya uçtu. En büyük kulenin penceresinde uzun sarı saçlı, gül gibi

(Öteki yüze geçiniz)

kırmızı elbiseli çok güzel, acunlar güzeli bir genç kız duruyor, korkak gözlerle bakıyor, tıp tıp atan yüreğini tutuyordu. Çünkü canavar onu yemek için saldırıyor, pullu vücudunu sürtüyordu. Ay Doğdu:

— Güzel sevgili, korkma.. Ben geldim, seni kurtaracağım, diye haykırdı. Mavi kuş:

— Delikanlı, çabucak pencereye atla, tüyümden bir tutam kopar, ejderhaya ok gibi at... dedi. Ay Doğdu bir tutam tüy koparara pencereye, kızın yanına fırladı, tüylerin herbirisi birer ok gibi ejderhanın üzerine yağmaya başladı.

Canavar korkunç haykırışlar çıkarıyor, etine bir tüy saplandıkça çıldıracak gibi oluyordu. Az sonra vücudu bir kirpi derisi gibi diken diken olmuştu. Daha doğrusu bir iğne yastığına benzemişti. Ejderha az sonra cansız olarak yere düştü.

Büyük bir kavgadan sonra sevgilisine kavuşan Ay Doğdu onu bütün prenseslere değişmiyeceğini düşünerek elinden tuttu:

— Haydi, bizim saraya gidelim, bu şatodan bana senin gibi güzel bir armağan yeter, dedi. Mavi kuşun üstüne atladı, şimdi canavar, şatonun duvar dibinde cansız yatıyordu. Aydoğdu sevgilisini de mavi kuşun üstüne çekti. Şimdi yine bulutlar arasından babasının sarayına doğru uçuyorlardı.

Yolda giderken Ay Doğdu sevgilisine:

— Adın ne güzel sevgilim?. diye sordu. Genç kız:

— Bana saçlarımdan ötürü Altın saçlı kız derler.. Sen yalnız Altın Saç diye çağır, dedi.

Ay Doğdu:

— "Altın Saç,, ne güzel ad.. diye söylendi. Seni altınlara değişmem...

Saraya geldiler.. Mavi kuş:

— Pırr... ederek gök yüzüne uçtu. Genç çocuk sevgilisini babasına tanıttırmak için kolundan tuttu, sarayın avlusundan geçeceklerdi ki birdenbire bir bora koptu, alanda bir karışıklık oldu.. Gün Doğdu ellerile gözlerini uğuşturururken Altın Saçın elini bıraktı. Gözlerini açmasile Altın Saçı görememesi bir oldu. Meydanda ne sevgilisi vardı, ne uzaklarda şato, ne ejderha, ne de Mavi kuş..

Acaba gördükleri bir düş mü idi?.

Yok.. Yok.. Bunlar bir düş değildi.. Altın Saçı şimdi de karşısında görür gibi oluyordu. Ne güzel gözleri, ne gül gibi kırmızı giyimisi, ne sarı, uzun altın saçları vardı..

Göğnünün ezildiğini duydu. Ne yapmalı idi?.. Altın Saçı bir daha nasıl bulmalıydı?..

Aklına birdenbire ormanda avlanırken karşısına çıkan büyücü kadın geldi:

— Bana bu kötülüğü o yapmıştır, ona gitmekten başka yapacak iş yok, dedi..

Atına atladı, doğru ormana daldı. Aradı, taradı. Güzel bir bahçe içinde, güller arasında bir köşk gördü. Burası gözbağcı kadının eviydi

— Tak.. Tak.. Pencereyi vurarak seslendi. Gözbağcı kadın:

— Ne var, genç delikanlı diye içeriden bağırdı.

Ay Doğdu:

— Ben ettim, sen etme.. Sevgilim, nerede, bana söyle. diye cevap verdi.

Büyücü kadın bir kahkaha atarak:

— Gördün mü, ben seni dizlerime kapatırım, demedi miydim? dedi. Sevgilin bahçemdedir. Güllerimin arasındadır. Git, onu bul.. Sana üç gün izin veriyorum.. Bu üç gün içinde onu bulursan bul'ur. Erliğini gösterirsin.. Bulamazsan artık Altın Saçı bulacağını hiç umma.. O, elinden gitmiş olacaktır.

Ay Doğdu:

— Üç gün mü izin veriyorsunuz. Bu, onu bulmama yeter.. diyerek gül bahçesine daldı. Aradı, aradı.. Altın Saçtan iz yoktu. Bütün gülleri birer birer yokladı, kokladı, Altın Saçın altın kokusunu burnu hiç duymadı. Tam 48 saat geçmişti. Geriye 24 saat kalmıştı. O 24 saatin de gündüzü geçince akşam güneş batarken Ay Doğdu gözbağcı kadının yanına gelerek:

— Ne olur, diye yalvardı, anlıyorum ki sevgilimi bulamıyacağım. Madem ki senin yanındadır, onunla bu gece konuşmama izin ver. Yine başbaşa kalalım. Yarın onu yine al. Yine gül yap. Bahçende son bir gez arıyayım. Bulamazsam, ömrümün sonunadek kara yazıma yanayım, dedi.

Kadın:

— Peki, dedi. Bir işaret yaparak bahçedeki güllerden biri canlandı, biçimlendi, genç bir kız oldu, geldi, odaya girdi. Ay Doğdu, koştu, Altın Saçın ta kendisi olan bu kızı elinden tuttu.. Odasına gütürdü... İkisi de (12) saat için birbirlerine kavuşmuşlardı. Ancak saatler saatleri kovaladı, çarçabuk sabah olmuştu.

Ay Doğdu, sözünde durdu, buradan kızla kaçmadı. Yıldızlar gökyüzünde kayıyorlarken Altın Saçı yine kolundan tuttu, kadına teslim etti.

Büyücü kadın yine sopasile bir işaret yaptı, genç kız gül olarak bahçeye, öteki güllerin arasına uçtu, gözden kayboldu.

Kadın Gün Doğduya:

— "Haydi, dedi, şimdi yine git, güllerin arasında sevgilini ara.. Bulursan bin ohkay.. Artık o büsbütün senin olacaktır.

Ay Doğdu bir ışık gibi bahçeya kaydı, güllerin aralarında dolaştı.. Sanki elile koymuş gibi güllerden birini kadına göstererek:

— Altın Saçım, işte, budur! dedi Güle dokundu. Gül birdenbire bir kız biçimine girdi. Altın saçlarıle bahçede bir güneş gibi parladı.

Kadın buna hiç sesini çıkarmadı:

— Ohkay.. dedi, sevgiline kavuştun unutma ki bu da benim yardımımla oldu.. Ondan başka ilk önce kavuşturmak, yine ben ayırmıştım.. Şimdi de yine ben kavuşturuyorum.. Düğününüz kutlu olsun..

Ay Doğdu sevgilisini atının terkisine attı, bir kuş, bir yel gibi ormandan uzaklaştı. Sarayına geldi. Kırk gün kırk gece düğün yaptı. Muradına erdi.

Bilmece

Şimdi biz size soruyoruz:

"Ay Doğdu,, Altın Saçı güllerin arasından çabucak nasıl buldu? Bunu düşünün, bulamazsanız karşılığını ancak gelecek sayımızın bu köşesinde arayın, bakalım. Dediğimiz doğru mu değil mi öğrenirsiniz. Bulan bize beş gün içinde yazsın. Beş kişiye güzel birer armağan vereceğiz.

Masalcı Baba

Şen Sözler

Neden ağlıyormuş?!

Sokakta küçük bir çocuk zırıl zırıl ağlıyordu. Yüreği yufka bir hanım.

— Neden ağlıyorsun yavrum? Dedi.

— Kardeşimin mektep tatili var benim yok.

— Neden sizin mektep tatil olmadı mı?

— Ben mektebe gitmiyorum.

— ?!!

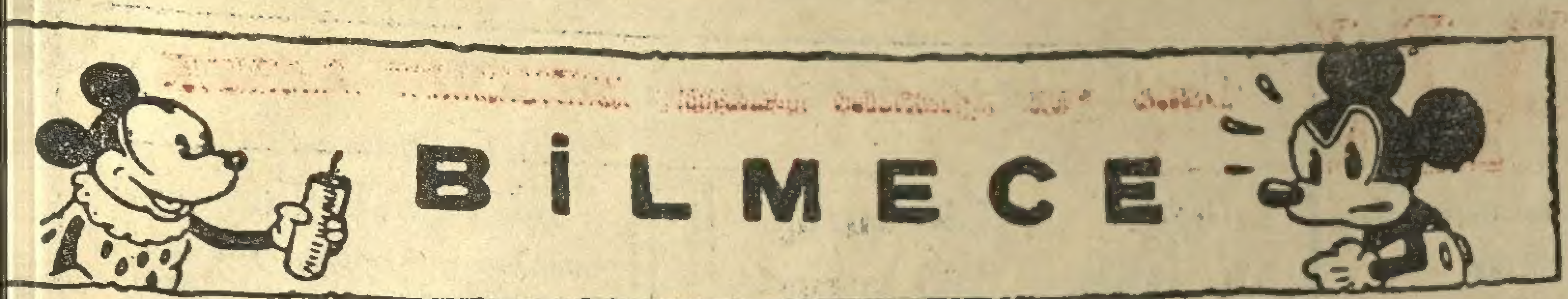

Bildirmece-4

Bu haftaki bilmecemiz resimlidir. Hal varakalarına aşağıdaki kuponu ekliyerek İst. *posta kutusu 617 A F A C A N gazetesi 4 üncü bilmecememuru)* adresine 3 hafta içinde gönderiniz.

Bu resimdeki bayrakların üstünde bir takım harfler yazılıdır. Bu harfleri o suretle yan yana getiriniz ki okuduğunuz zaman Asyada büyük bir şehirin ismi meydana çıksın.

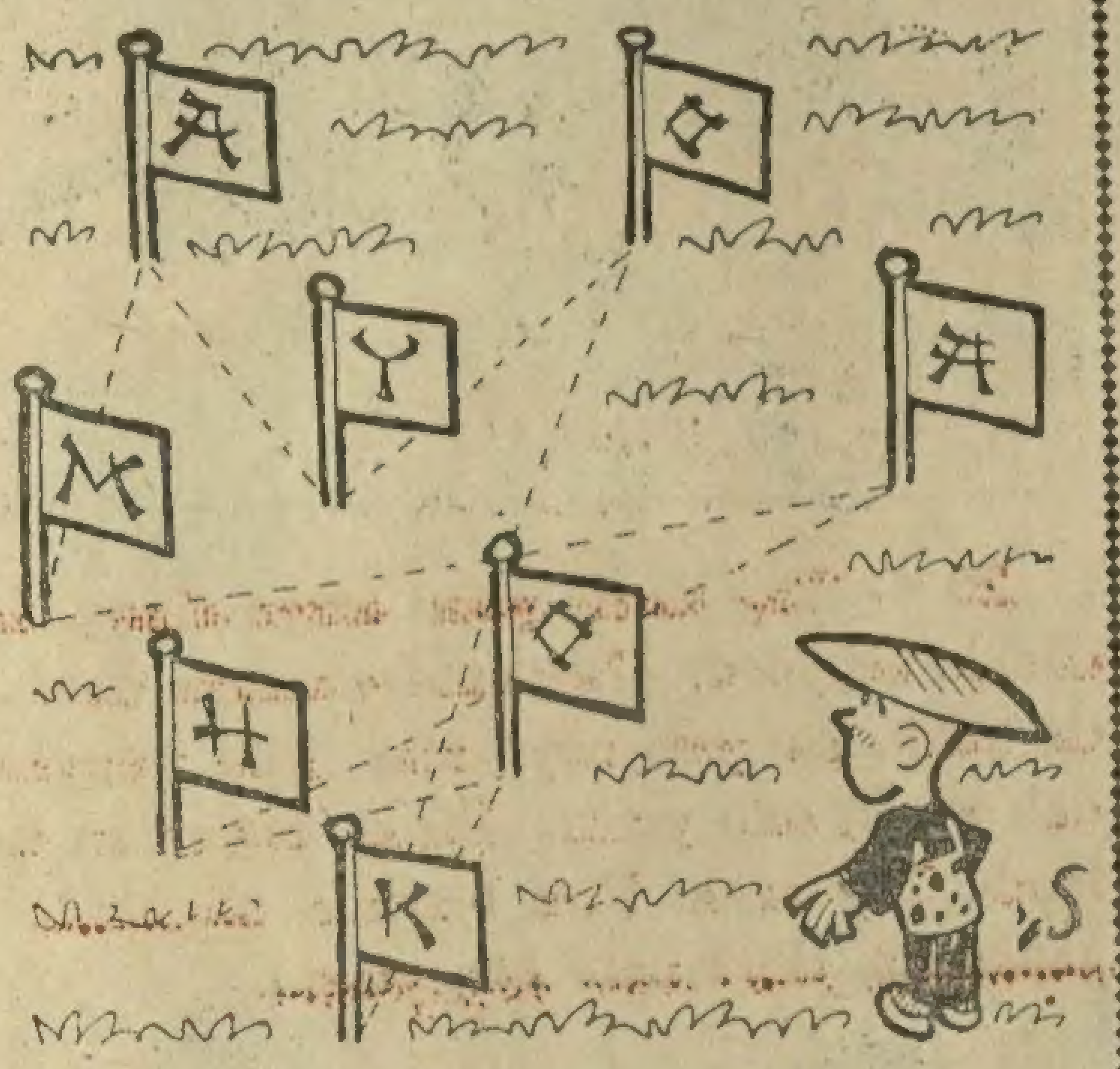

ARMAĞANLARIMIZ

Birinciye: Bir küçük fotoğraf makinası. İkinciye: Güzel deriden bir spor kemeri. Üçüncüye: Bir kutu Badem ezmesi. 100 üncüye kadar: Şekerleme, yen sene cep takvimleri, Çikolata, Kitap, Kart, gibi güzel değerli armağanlar dağıtılacaktır.

Bilmecede Kazananlar

110 Numaralı kelimeli bilmecemizin yapılışı :SAKAT - KİTAP - CADDE - JİLET - ÇELİK - idi. Doğru yapanlar arasından armağan kazananların isimlerini yazıyoruz.

Bir Canlı Tavşan kazanan

İst. Kantarcılar düz so. no. 52 evde Şerif.

Bir canlı Tavuk kazanan

İst. Cümhuriyet orta mek. S. 2-E den Meliha.

6 Aylık abone kazanan

Edremit orta mek. S. 1 - A no. 82 Suphi.

DKKAT Birincilik, ikincilik, üçüncülük derecese kazananlar gazetemizde neşredilmek üzere birer ufak fotoğraf göndermelidirler.

Dolma K. kalem kazananlar

(Anadoluya kitap)

Beyoğlu Halkevi âzasından Elia Ruso, İst. erkek lisesi S. 1 - L no. 811 Muammer, Ankara Gazi mektebi arkasında Necati Bey apart. Bay Ahmet oğlu Alp - er, Eskişehir Lisesi S.3 -A no. 433 Burhan, İst. Kız lisesi Saime, İzmit Ulu Gazi mek. S. 2. no. 266 Ziya Tahsin Üsküdar M. O. mek. S. 1 - B no. 168 Hayrı Bay ve Bayanlar.

Şekerleme kazananlar

(Anadoluya kitap)

Üsküdar Muhtelit orta mek. no. 591 Ragıp, İst. erkek lisesi S. 1 no. 1299 Şevket, Samsun Kamer eczanesi no.5-2 Bensiyon, Antalya lisesi S. 1-B no.388 Saip, Beyoğlu ağa hamam Ali pallo sp. no. 9 Kayseri apart. no. 4 Alesandre Zonguldak orta mek. S. 1 no, 411 Enver, Beyoğlu 29 uncu İlk mek. no. 328 Sevinç, Beyoğlu 3 üncü ilkmektep S. 5 no. ? S. Süleyman, İst. Kız orta mek. no. 812 Şaziment, Tekirdağ orta mek. S. 1 no. 910 Ö. Nuri Bay ve Bayanlar.

Hikâye Kitabı Kazananlar

Fatih 11 inci mek. S 2 no. 239 Neclâ Tacettin, İst. Kız lisesi no. 1646 Haver, Nişantaşı 1 inci ayazma so. no. 9 Türkân, Zonguldak Mithat paşa mek. S. 3 no. 139 Recai, Beyoğlu 3 üncü ilkmek. no. 76 Muzaffer, Ankara Zafer cad. Bizim perükâr M. Lûtfi kızı Muazzez, Çapa 31 inci ilkmek. S. 4 no.36 Nermin, Hasköy Hacı Şaban m. meyveret sok. no. 3 Şevrul, İst. erkek lisesi S. 4 - A no. 695 M. Vedat, İst. Şehzadebaşı 10 uncu mek. M. Şakir, Kütahya Dervişhane mek. S. 5 no. 601 Cemal, Ankara Anartalar cad. Zafer so. Cihan kebapçısı Riza Afyon Gazete bayii Bay şeref vasıtasile Turan, Galata küçük millet han no. 37 Aleksandras, İst. 34 üncü ilkmek. S.5 İsmet Bay ve Bayanlar.

Birer kartpostal kazananlar

İst. erkek lisesi no. 926 Baha, İzmir Hükûmet cad. Şemsi Hakikat ticarethanesinde, İst. 31 inci ilkmek. no. 308 Sefa, İst. 11 inci ilk mek. S. 5-1 no. 187 Kemal, Davutpaşa orta mek. no. 101 Sabahattin, İst. Kız muallim mek. S. 2-B on. 136 Şadiye. Trabzon orta hisar fırıncı Ekrem vasıtaslle ali, İst. kız lisesi no 1025 Şive, Afyon lisesi S.2-C no. 560 Nuri, İzmir Şehit Fethi Bey mek. S. 3-B no 41 Vehbi, Mersin Çankaya ilkmektep S, 5 no. 60 Cevat, Gelenbevi orta mek. S. 1 no. 487 Muzaffer, İst. 11 inci ilkmek. S. 5- B no. 256 İsmet, İzmir Tepecik Şehit Fadıl Bey mek, S 3 no. 435 Oğuz, Fatih 13 ünçü mek. S. 4 no. 500 mahmut Bay ve Bayanlar.

S O N

1 inci bilmecede Tayyare bileti, kol saati, yün kazak, ve başka çeşit değerli armağan kazananların isimlerini gelecek hafta basacağız. Bekleyiniz....

Değerli armağan kazananlar

1 — Kadıköy, Moda caddesi Kadife sokak No. 13 Bay Garbis bir şişe kolonya kazanmıştır.

2 — Üsküdar Boyacı sokak no. 33 Bay Aziz bir teneke kutu bisküit kazanmıştır.

Bilmece kesiği — 4

Sayısı 5 Kuruştur.

AFACAN

Perşembe günleri çıkar

Gülünçlü Çocuk Gazetesi

Yıl:3 Sayı 4 Perşembe 13 Birinci Kânun 1934

Genel yazı işlerine bakan: *MEHMET FARUK*

Yıllığı : 250 kuruş
Altı aylığı: 125 kuruş
Üç aylığı: 75 kuruş

İşlere bakılan yeri
İstanbul — Cağaloğlu yokuşu 40 numarada Ülkü matbaası.
Telefon : 22895

Pire Nurinin Yaramazlıkları No. 4

25 — Tay uzak gökbitimlerine doğru koşarken Pire Nuri güzelim urubalarına bakmadan parmaklıktan atladı. Dileği tayı tutmak, ahıra kapatmak, kapıyı sürgülemekti.

26 — Tay kırda gemi azıya almış, koşarken Pire Nuri durmadan kovalıyordu. Birdenbire sulara daldı. Güzel çorap'lar çamur içinde kaldı. Bu yetişmiyormuş gibi yepyeni cekete bir ağacın kuru dalı girdi, onu yırttı. Şapka başından uçarak bulanık sulara yuvarlandı. Tay sanki Pire Nurinin bu halile alay ediyormuş gibi başını kaldırmış, dört nala koşuyordu.

27 — Tay gökbitiminde gözden yok olurken Pir Nurinin ne eldiveni ne de ceketi kalmıştı. Güzel uruba ta... ensesinedek yırtılmıştı. Düğüne böyle nasıl gidebilirdi.

28 — Başını önüne eğerek çifliğin yolunu tuttu. Artık bu kılıkla ne düğüne gidebilir, ne gelini, ne güveyi, ne de eğlenceleri görebilirdi.

29 — Ne yapayım, ne yapayım? Diye düşünürken doğru çifliğe döndü. Ha'asının sandığını açtı. Yırtılanları üstünden çıkardı. Sandığı aradı, taradı,

30 — Büyük babasının uzun paltosunu buldu. Şapkasını gördü. Kendi boyunda birşey yoktu, ancak, bu paltodan nasıl kazançlı çıkacağını düşündü. açtı, baktı.

31 — Bu palto kötü değil, dedi. Eline makası alarak bir sağdan, bir solda makası vurdu. İşte, diye düşündü, şimdi tam bana göre birşey oldu, düğünde kimseden aşağı kalmam..

31 — Az sonra şapkanın da içine bir iki gazete yerleştirdi. Başına koydu. Şimdi aynaya bakıyor, düğünde art k benı kimse beğenmemezlik etmez, hele bir halama yetişeyim, dıyordu. Daha var